

HABERLER

Tutuklu gazetecilerin eşleri: Gücümüzü haklılığımızdan alıyoruz

#Gazetehaberleri

#Gazeteci

#Tutuklu

Eylül 11, 2017 01:57

C
C
tu
M
ay

Haberin Devamı

Haberin Devamı -

Bugün 11 Eylül. Büyük gün, duruşma günü... Ne bekliyorsunuz bu günden?

Eylem Türk Sabuncu: İlk günden beri söylediğim bir şey var, biz merhamet değil, adalet istiyoruz. Bugün ben bu adaletin geleceğine inanıyorum. Hava demek, su demek, ekmek demek adalet... Adalet yoksa hayat da yok. Gazeteciliğin yargılandığı bir dava bu... İddianamenin büyük kısmı haberler ve köşe yazıları üzerinden oluşturulmuş. Tahliye için çok geç kalındı. Yargı artık bu çökmüş davanın arkasında durmaktan vazgeçmelidir.

Nazire Kalkan Gürsel: Açıkçası bugün Türkiye için, ülkenin geleceği için büyük bir gün olduğunu düşünüyorum. Çünkü bizler sonuç ne olursa olsun bu süreçten güçlenerek çıkacağız. Ama ya ülkemiz? Bu davalar Türkiye'ye çok büyük zarar verdi. Ne yazık ki bu zararın bir kısmı geri dönüşsüz. Olan bize değil bu millete oluyor. Gene de zararın neresinden dönülse kardır. Elbette olması gereken, tahliye!

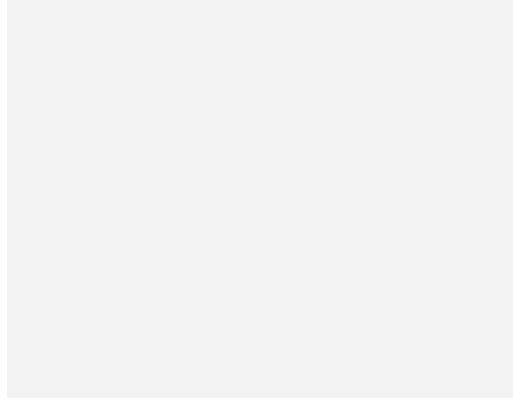
Haberin Devamı -

Adalet Dinamit: Duruşma gününden hiçbir beklentim yok çünkü bu dava hukuki değil siyasi bir dava. Siyasi olunca da mantık ya da tahmin yürütebilmek takdir edersiniz ki mümkün değil. Pek çok hukukçunun görüşü bu iddianamenin mahkeme tarafından kabul bile edilmemesi gerektiği yönünde. Bu davada kişiler değil, gazetecilik yargılanıyor. Gazetecinin köşe yazılarında neyi ima ettiği, bir gazetecinin vazdığı köşe vazısı bir baskasına soruluyor. Türkiye tarafından bilinen

muhabir ve köşe yazarlarına işe kim tarafından alındığının sorulduğu, yayın politikasının değiştirildiği biçiminde suçlamanın yapıldığı, tam anlamıyla gazeteciliğin suçlandığı bir dava. Köşe yazısı ve manşetlerle **Gazeteci** suçlanıyor bu davada. Davanın adı parkeci, pideci davası oldu. Bence amaç Cumhuriyet Gazetesi'nin kilit noktasındaki isimleri uzun süreler içeride tutmak ve bu süre zarfında gazetenin zor günler yaşayarak kendiliğinden kapanmasını beklemek. Mevcut durumda elimizdeki verilerle bunu düşünmek çok da haksız olmasa gerek. Dolayısıyla dediğim gibi, mantık ve hukuk çerçevesinde herhangi bir tahminde bulunamıyoruz çünkü bu dava maalesef hukuki değil siyasi.

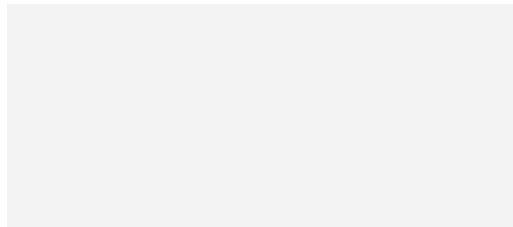
Haberin Devamı ▾

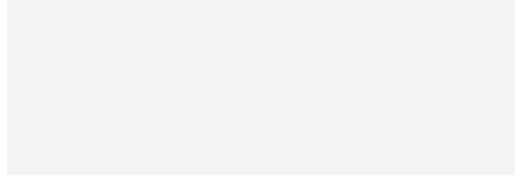

EVE BOŞ DÖNMENİN SİZDE YARATTIĞI DUYGUYU ANLATIN İSTERİM...

Adalet Dinamit: Elbette önce öfkeleniyor insan çünkü herhangi bir delil olmaksızın çok uzun sürelerde en yakınınızdaki insanları içeride tutuyorlar. Sonra öfkemi teskin etmeye çalıştım ve Aşık Veysel'in şu dizesi aklıma geldi: "Sabır ile teskin ettim özümü." Çünkü biz öfkenin insanı insanlığından çıkardığını biliyoruz. Bunun yanı sıra tahliye edilenler için sevinç de duydum elbette ki... Çünkü tutuklananların çoğu uzun yıllardır tanıdığım arkadaşlarım. Onların özgürlüklerine kavuşmasına çok sevindim ve duruşma çıkışında Silivri'ye onları almaya ve özgürlük sevinçlerini paylaşmaya ben de gittim. Ne var ki, hepsi çok hüznüydü. "Bir yarımız içeride kaldı" dediler. Onlar sevinçlerini özgürce yaşayabilsinler diye toplu otobüsle değil de kızım ve damadımın arabasıyla geri döndüm.

Haberin Devamı ▾

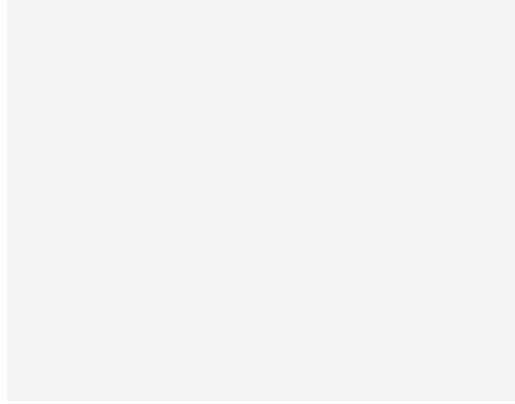

Nazire Kalkan Gürsel: Oğlumuz Erdem'i artık Türkiye tanıyor sanırım. 24 Temmuz'dan bir gün önce "Ben mahkemeye gelmeyeceğim. Evde ikinizin birlikte dönmenizi bekleyeceğim" demişti. Ancak ben eve tek başıma döndüm. Daha doğrusu Kadri'siz. Erdem için 'baba'sız. Erdem tek bir soru bile sormadı. Zaten hem Erdem hem de arkadaşları memleketteki Yargı'nın durumunu gayet iyi biliyor. Erdem onlardan büyük destek görüyor. Tabii bu bir yandan da çok acı bir şey. Bu çocuklar 10 yaşında. Ve şaşırılmayı öğrendiler şimdiden.

Eylem Türk Sabuncu: 31 Ekim 2016 sabahı, saat 06.00'da evimiz polislerce basıldı. Yatak odamız dâhil her yer didik didik arandı. Beş gün boyunca terörle mücadele nezaretinde kaldığı için Murat'tan hiçbir haber alamadım. Sonra ağır tecrit altındaki Silivri günleri... Murat'ı haftada bir görmek, iki ayda bir sarılmak... Onu orada bırakıp 10.5 aydır tek başına eve dönmek. Özlemek... Bunların hepsi çok zor evet... Ama bu davanın bizim kişisel üzüntülerimiz üzerinden okunmasını istemiyorum.

Haberin Devamı

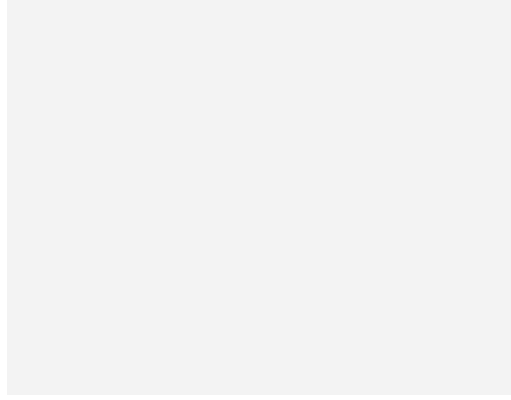
Nazire Hanım, Erdem nasıl etkileniyor, size en çok ne soruyor?

Erdem'in cümleleri bile değişti bu bir yılda biliyor musunuz? Sürekli "bu süreçte" diye bahsediyor babasının Silivri'de tutulmasından. En çok yanıtını aradığı soru tabii ki "Babamı kim hapse attırdı?" "Senin baban bir demokrasi kahramanı." Evde, sokakta en fazla duyduğu cümle. Eee o zaman çocuk mantığıyla "Babamı demokrasi düşmanları hapse attırdı değil mi anne?" diye sorması da çok normal.

En çok neye inancınız sarsıldı?

Adalet Dinamit: Adalet ve hukuka olan inancım... Bunun yanı sıra, vicdan yoksunluğunu görmek beni derinden sarstı. Çünkü iddianamede hiçbir delil olmadığı halde eşim Akın Atalay ve arkadaşları 10 aydır [Tutuklu](#). Üstelik tutuklanacağını bile bile [Almanya](#)'dan Türkiye'ye kendisi gelmişti. Tutuksuz yargılama esasken, tutuksuz yargılama istisna oldu. Bu da Türkiye'nin temel hak ve özgürlükler ve demokrasi konusunda geldiği noktayı açık bir biçimde gösteriyor.

Haberin Devamı ▾

Eylem Türk Sabuncu: Hiçbir inancım sarsılmadı, tam tersine arttı. Çünkü cesaretleri, dik duruşları, korkusuzlukları nedeniyle, Murat ve arkadaşlarının varlığı bana gelecek için çok umut veriyor.

Nazire Kalkan Gürsel: Sıkı Atatürkçü bir ailede büyüdüm. Vatan, millet kadar devletin tüm organları da kutsaldı. Ordu, Polis, Yargı, TBMM hepsi buna dahildi. Eksik ve yanlışları görsek de toz konduramazdık bir türlü. Devlet ilk kez beni, ailemi hedef aldı gibi hissettim. Bu bende ciddi bir hayal kırıklığı yarattı. Bana göre büyük bir hata. Her hata gibi bedeli ağır olacak. Bu yanlışa imza atanlar için. Hayatın matematiği asla şaşmaz.

Tutuklamalardan sonra hayatınızda neler değişti?

Eylem Türk Sabuncu: Murat, her şeyden önce benim en yakın arkadaşım. Meslektaşım. Aynı takımın taraftarıyız onunla. Ben en çok [Galatasaray](#) maçlarındaki sohbetlerimizi özledim. Çünkü sadece haftada 1 saat görüşebiliyoruz. Mesela yeni transferleri çok fazla değerlendirme şansımız olmadı... Ama kapalı görüşte, pencere arkasından birbirimize Gomis'in ünlü panter hareketini yapmaktan da geri durmuyoruz...

Nazire Kalkan Gürsel: Valla Kadri malum çok tanınmış bir gazeteci. Ama daha mühimi benim 25 yıllık eşim. Gençliğimizin en güzel günleri birlikte geçti. Kadri entelektüel vasıflarının yanında yakışıklılığıyla da kalbimi fethetmişti. Hapiste olması elbette ki benim için katlanılması zor bir durum. Ancak Erdem ve benim rutinimiz pek değişmedi. Buna asla izin vermem. Havatımızdaki

...sarımsı, ince bir erdem ve derin düşünme potansiyeli var. Daha da önemlisi, toplumun en büyük değişikliği ise artık ailecek tanınıyor olmamız. Yolda, restoranda hatta yurt dışında bunu hissediyoruz. Berlin'de bir kafede otururken yanımızdaki Finli çift Erdem'i tanımıştı mesela. Helsinki'de manşet olmuştu kısa süre önce. Erdem işin bu kısmından memnun. "Daha bu yaşta ünlü oldum" diyor.

Eşinizi ziyarete gidiyorsunuz ya, ne görüyorsunuz, nasıl bir adam var artık karşınızda?

Adalet Dinamit: İsterseniz size Akın'ı dostlarının gözünden anlatayım. Her gün dost ve meslektaşları onu ziyarete gidiyor. Tıraşlı, düzgün giyimli ve güler yüzlü bir Akın'ı cezaevinde gördüklerini, son derece sakin ve neşeli olduğunu söylüyorlar. Daha ileri giderek "Sanki biz hapiste, o dışarıdaymış gibi bize moral vererek yolculuyor" diyorlar. Karar sonrası Akın bize şöyle seslenmişti; "Arkadaşlarımız tahliye oldu, sevinçliyiz. Sıra bize de gelecek, biz iyiyiz, bizi merak etmeyin." Dolayısıyla güçsüz, umutsuz ya da cesaretini kaybetmiş asla değil. Bilakis bir hukukçu olarak gazeteciliği savunduğu için, yani haklı oldukları için, güçlü, umutlu ve her zamankinden daha motive. Akın kolay şikâyet eden bir yapıya sahip değildir. Her koşula kolay uyum sağlar. Özverili, fedakâr ve sakin bir yapısı vardır, onla birlikte yaşam çok kolaydır. İçinde su olan bir bardağa hep dolu tarafından bakmak gerektiğini bana o öğretmiştir. Sonuç olarak içerideki ve dışarıdaki Akın birbirinden farklı değil.

Nazire Kalkan Gürsel: İnsan olarak ne daha güçlü ne de daha güçsüz. Neyse O. Ama toplumsal konum ve figür olarak elbette ki daha güçlü. Hepimiz öyleyiz. Erdem bile. Bu sizin seçiminiz değil, bir noktadan sonra toplumun size biçtiği kaftan.

Eylem Türk Sabuncu: Silivri aslında Murat'a yabancı bir yer değil. Oda TV davası sırasında tutuklanan gazeteci arkadaşlarını her hafta görmeye gitti oraya. Yıl 2011 idi. Şimdi kendisi orada. Gazeteci tutuklamalarının Türkiye'nin rutini haline gelmesi çok acı. Ama şunun farkındayım. Murat ve arkadaşları orada demokrasi nöbeti tutuyorlar.

DIŞARDAKİNİN CANINI EN ÇOK NE ACITIR?

Adalet Dinamit: [Tarık Akan](#)'ı anma gecesine Köln'e davet edilmiştik. Gittiğimiz günün ertesi sabahı bizim ve arkadaşlarımızın evleri polis tarafından baskına uğramıştı. O gece Canan Barlas, bir gece önceki fotoğrafımızı ekrana koymuştu. "İşte Akın Atalay. Tutuklanacağını biliyordu, kaçtı. O kaçak ve hain" gibi cümlelerle kendisi ve konukları tarafından eşim sürekli haksız yere suçlanıyordu. Halbuki Akın bir hukukçuydu ve hayatının hiçbir döneminde kaçak olmamıştı. Bir

insanı tanımadan, birilerine yaranma uğruna bu kadar öfke dolu ve vicdansız söylemlerde bulunmaları beni çok şaşırtmış, canımı çok yakmıştı. Yine de ben, Akın dönünce, söyledikleri bu haksız sözler için pişmanlık duymuş olacaklarını varsaymak istiyorum.

Eylem Türk Sabuncu: Yine bir gazeteci, yine fikirleri nedeniyle tutuklandığında... Çünkü buna hiçbir zaman alışmayacağım. Türkiye’de ne yazık ki tarihi boyunca yüzlerce gazeteci, yazar tutuklandı, cezaevine kondu. Bizim hikâyemiz ilk değil yani. Murat’ın hep söylediği şu: “Biz fikir ve ifade özgürlüğü için, halkın haber alma hakkı için mücadele veriyoruz. Şimdi yaşadıklarımız da bu mücadelenin bir bedeli.” Evet, Murat bir bedel ödüyor. Aslında hepimiz için ödüyor bu bedeli... Cesaretle, korkusuzca... Yunan Filozof Perikles’in de dediği gibi, “Özgürlük, onu savunma cesaretini taşıyanların hakkıdır...”

Nazire Kalkan Gürsel: Acıtmak değil de sinir bozmak diyelim. "Ne FETÖ'sü kardeşim. Aslanlar gibi çıkın, hanımefendi sizin kocanız fazla zekice analizler yapıyordu, işimize gelmedi. Baktık başa çıkamıyoruz, biz de Silivri'ye tıktık" deyin. İnanın daha az kızacağım. Ama böyle kıvrımayın. Bana göre yargılanan gazetecilikten öte muhalif duruş.

BÜYÜK MİLLETMİŞİZ GERÇEKTEN!

Tutuklamalardan önce bu kadar güçlü kadınlar olduğunuzu biliyor muydunuz?

Eylem Türk Sabuncu: Herkes hayatında ne kadar güçlü olduğunun test edildiği kritik noktalara gelir. İşte ben buna, ‘spin atma’ diyorum. Hayat bir spin atarken, “Hiçbir şey eskisi gibi olmayacak” diye düşünürüm. Olduğun yerde dönüp, savrulacak mısın ya da direksiyonu toparlayıp yoluna devam mı edeceksin? İşte o an buna sen karar verirsin. Bizler de güçlü olmaya karar verdik.

Adalet Dinamit: Ben kendimi şimdi de güçlü bulmuyorum. Güçlü olmak zorunda bırakanların utanmasını diliyorum. Ama eğer dışarıdan bizler güçlü kadınlar olarak görünüyorsak, bunun ana nedeni gerçekten haklı olduğumuzdur. Gücümüzü demek ki, haklılığımızdan alıyoruz. Geçen duruşmanın ilk celsesinde bu dava kamuoyu vicdanında düşmüştür.

Nazire Kalkan Gürsel: Güçlü/güçsüz ayrımını sevmiyorum. Hele kadınlar için hiç. Güçsüz sandıklarımızın farklı hassasiyetleri olabilir. Ama bu süreçte insan en büyük desteği önce kendinden sonra toplumdandır. Büyük milletmişiz gerçekten. Yaşayarak gördüm. İlk günden sevgi çemberine aldı milletimiz beni ve Erdem'i. Güçlü durmak zor olmadı böylece. Minnettirim.

Hiç “Ne yapacağım ben şimdi” diye düşünüp, çaresiz kaldığınız oldu mu?

Adalet Dinamit: Gerçekten kendimi hiç çaresiz hissetmedim. Akın hukukçu kimliğiyle önde olan mütevazı bir insandır. Meslektaşları, dönem arkadaşları, öğrenci olduğu dönemdeki hocaları ve iş arkadaşları tarafından sevilen bir insandır. Pek çok ortak arkadaşımız var. Onlar beni hiç yalnız bırakmadı. Özellikle meslektaşları Akın ve iki hukukçu-yönetici arkadaşları için “Savunmaya özgürlük” sloganıyla bu haksız tutuklamaya isyan etmek için 6 Nisan’dan itibaren her Perşembe günü Çağlayan Adliyesi’nde Adalet Nöbeti tutuyorlar. Avukat görüşü haftada bir saat olduğunda onlarca avukat, kendilerine ayrılan beş dakikalık sürede eşime ve diğer tutuklu arkadaşlarına bir merhaba diyebilmek için Silivri’ye gitti. İlk celseden sonra avukat görüşü kısıtı kalkınca eşimin meslektaşları bu kez her gün ziyaret etmeye başladı. Ayrıca tüm tutukluların eşleri olarak birbirimize kenetlendik. Üstelik eşlerin çoğu birbirini daha önceden tanımiyordu. Yoldaş olduk birbirimize; yaralarımızı sardık; birlikte hem üzüldük, hem çok eğlendik; ama öfkelenmemeye özen gösterdik. Bu kadar birbirinden farklı kadının birlikteliği gerçekten çok eğlenceli oluyor. Mahallemizdeki komşularımızın ve esnafın, ki pek çoğunun AKP’ye oy verdiğini tahmin ediyorum, her zamankinden farklı olarak daha özenli yaklaşımları ve ilgisiyle karşılaşıyorum. En nihayetinde hepimiz insanız, hepimiz az çok kim haklı kim haksız, kim suçlu kim masum anlıyoruz.

Eylem Türk Sabuncu: Olmadı. İlk gün bile... Polis, eve geldiğinde kapıyı ben açtım. O an, “belki de tüm bunlar gerçek değil. Belki de sadece kabus görüyorum” diye düşündüm. Çocukluğumda gördüklerim gibi... Ama son derece gerçekçi, berrak bir kâbustu bu... Gerçekliğini anlamam uzun sürmedi. Kâbuslara alışık biri olarak şuna inanırım: Karanlıktan kaçılmaz. Üzerinize geliyorsa içinden geçersiniz.

Nazire Kalkan Gürsel: Tek bir an. 24 Temmuz'da eve Kadri'siz dönerken, Erdem'in yüzüne nasıl bakacağımı düşünürken. Sanki sorumlu benmişim gibi. Ne yazık ki korkakların yükü de cesurların omuzlarında.

Eşinizin çıktığı günün hayalini kuruyor musunuz, o gün ne yapacaksınız?

Adalet Dinamit: Kurmadım ama öncelikli olarak Cumhuriyet çalışanları ile birlikte oluruz. Ayrıca biz dostlarıyla var olan ve kalabalık yaşamayı seven insanlarız. Herhalde hep birlikte büyük bir sofranın etrafında toplanıp şarkı ve türkü söyleriz. Bir de tutuklu tüm arkadaşlarımız ve eşleriyle birlikte yeşil bir yerde, doğayla iç içe, onların bol güneş alabileceği bir ortamda bir hafta sonu geçiririz. Mahpusluk anılarının ve siyasetin konuşulmadığı bir hafta sonu...

Nazire Kalkan Gürsel: Umarım hayaller ve gerçekler gibi bir durum olmaz. Okullar açıldığı için tatile filan gidemeyiz zaten. İlk işimiz geniş ailemizle hasret gidermek olacak. Ve tabii ki can dostlarımızla. İçerdekilerden çok dışardakiler hayal kurarmış meğer. Bunu öğrendik biz hep

birlikte bu süreçte.

NAZİRE K. GÜRSEL: DOSTLUK ÇEMBERİMİZ REKOR KIRDI

Türk Milleti'nin dostluğunu yaşadım en çok. Hayatımın en kıymetli deneyimi... Ailemiz ve yakın arkadaşlarımız ise tarih yazdılar bu süreçte. Daha önce tanışmadığımız halde hayatıma gönüllü dâhil olup, her saniye yanımda olanlarla birlikte dostluk çemberimiz herhalde dünya rekoru kırdı. Anlayacağınız çok şanslıyım. Kadri çıktığında yeni can dostlarımızla da tanışacak. Heyecanlıyız.

EYLEM T. SABUNCU: SADECE KENDİMİZ İÇİN ÖZGÜRLÜK İSTEMEK BİZİ UTANDIRIR

Biz bu toprakların insanıyız... Murat da ben de inanıyoruz ki, memleketimizde bir gün, her görüşten insan, barış içinde, kimseyi ötekileştirmeden bir arada yaşayacak. Ve inanıyoruz ki, düşünce ve ifade özgürlüğünü kullandığı, gazetecilik yaptığı için tutuklu olan herkes özgür kalacak. Biz ancak o zaman, "sonuna geldik" diyebiliriz. Sadece kendimiz için özgürlük istemek bizi utandırır.

ADALET DİNAMİT: HER ŞEYE RAĞMEN BİZ BU COĞRAFYAYI ÇOK SEVİYORUZ.

Gazetecilik faaliyetinin engellenmesi, halkın bilgi edinme hakkının engellenmesidir. Adaletin, hukukun, özgür basın olmadığı bir ülkede demokrasinin varlığından söz edemeyiz. Her şeye rağmen, biz bu coğrafyayı çok seviyoruz ve umudumuzu hiçbir zaman yitirmedik, yitirmeyeceğiz.

#Gazetehaberleri

#Gazeteci

#Tutuklu

BAKMADAN GEÇME!

Doğum gününde bombalar,
hastanede mahsur kanser...

Zelenski'nin 'direnişinde'
Saakaşvili detayı: Stratejisin.

Film gibi bir hikaye...
Taşıyıcı anne ile doğan...

#UKRAYNA RUSYA SAVAŞ

#ZELENSKI

#RUSYA-UKRAYNA